

Ζαβίρα, Νία Ἑλλάς σ. 471

Ἀσημίνη

Ὁ Ζαβίρας παραβίβει ἀπὸν πασμά εἰς τῇς Κατηχήσεως, σ. 135, τοῦ Νικοηάκου Βούλγαρη, ἀναφερόμενον εἰς τοὺς προχόνους τοῦ Βούλγαρη τοῦ ὅπουτον ἔχῃ οὕτω: « ὅλην τὴν χάρειν δὲν τὴν γυνερίζουσιν οἱ Κορφιάται μας, παρὰ ἀπὸ ἑνὸς Γεύρχιον Καδοχκρείτην τὸν πάππον Ἀσημίνης τῇ μακαρίτιδος ἀπομάμης, τριτοβαββᾶς ἡμῶν τῶν Βούλγαρων (ὁδὸν ἡμῶν καὶ τὸ κατὰ νόμον δικαίωμα τῇς διαπολίως τῇ βαυματοβείβων λι. φάνεν τοῦ ἀγ. Σπυρίδωνος) ὁ ὁποῖος ἐν τοῖς 1453 χρόνοις ἀπὸ γυνυγῆς Χριστοῦ φεύγουσας τὸ ἄθριον τῇ Ἀγαπηνῇ τῇ θηριώδεις ἤφισεν ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν τῆτοιον ἀλίμνητον δησκαρόν με τὸν ὁποῖον ἐπαύρισι τόσον τῇ ἐμακάριος τῶν Κέρωναν. »

